

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

כשיגיע מצוה לידו מחמת גודל ההשתוקקות שהיתה לו מקודם יברך בכוונה על המצוה ובשמחה. וז"ש רש"י ולא שכחתי מלברך היינו שלא שכח מהמצוה קודם שבא לידו רק היה עומד ומצפה עליה ולכן בשעת קיום המצוה ברך בכוונה הראויה ובשמחה: ספר דברי יחזקאל

היום הזה ה' אלקיך מצוך לעשות כו'. איתא במדרש תנחומא. זש"ה בואו נשתחוה ונכרעה נברכה כו'. ראה משה שבהמ"ק עתיר ליחרב עמד והתקין ג' תפלות כו' ע"ש :

אמר כי השתחוואה הוא פישוט ידיים ורגלים. היינו לרמוז שהאדם צריך להבטל בכל רמ"ח איבריו לדבר שצריך להבטל. והאריך מענין התפלה ומענין ר"ה מהפחד והמורא מפחד ה' ומהדר גאונו. ודיבר מענין שנה שרשה בתחלתה על פסוק תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה. כי הקושיא מפורשת כיון שאמר תמיד האיק יש ראשית ואחרית אצל השי"ת. ואמר כי אעפ"כ שהוא תמיד שייך בה ראשית ואחרית כי נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן והעיקר הוא מהאחרית כי מהאחרית הוא ההשפעה לזה העולם כענין שנאמר והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' כו' :

עוד אמר ע"ז הפסוק. היום הזה ה' אלקיך מצוך לעשות. ר"ל ה' אלקיך מצוך שתעשה את היום. ובמה את החוקים ואת המשפטים. עם החוקים ועם המשפטים. כי כאשר האדם עושה כל היום כדבעי אז היום הוא יום בשלימות :

עוד אמר פעם אחת. היום הזה ה' אלקיך מצוך לעשות. פי' ה' מצוה לעשות המצות כמו היום הזה. כמו שבסדר היום הוא ברישא חשוכא והדר נהורא. כן צריך כל בר ישראל לעשות בתחילה מצות הש"י הגם שאינו מרגיש שום טעם ושום תענוג בהמצות רק בהאמונה שהש"י צוה לעשות. ואח"כ עוזרו הש"י שמרגיש

הימים הללו מ' יום האחרונים שהיו ברצון הם עצמם מסייעין לבות בני"י לתשובה. כאשר דור המדבר היו חרדים מאוד לה' בימים אלו. וכמו שהחטא נשאר לדורות כמ"ש אין לך פקידה שאין בה מעון העגל ממילא התשובה שעשו אז ותקנו החטא. בוודאי הי' ג"כ לדורות. ומרע"ה תיקן בשורש נשמות בני"י בשמים כמ"ש שלא הניח זוית ברקיע שלא נתחבט עלי' והם השרשים של נשמות בני"י שנמשלו ככוכבים ברקיע. לכן בנקל עכ"פ לנו לתקן גופי החטאים. וע"י שלוחות שניות היו בדרך בעלי תשובות. נשאר ההארה שלהם גם עתה יותר מהימים של הלוחות הראשונות כי בע"ת אתיין בחילא סגי: ספר שפת אמת - לחודש אלול תרמ"ג

במדרש והי' א"ש תשמע. אשרי א"ש לי לשקוד ע"ד כו'. דלתותי יום יום משמע שבכל יום יש פתיחת דלתות אלו והם ב' דלתות לצדיקים ולבעלי תשובה. הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח. ובוקע חלוני רקיע בקוע הוא בכח כמו שהקב"ה חותר חתירה לבעלי תשובה: לשמור מזוזות פתחי משמע דקאי על זמנים מיוחדים שנפתח שערים גדולים כמו אלול ותשרי דכ' בהמצאו. רק שצריך האדם כל ימיו לשמור ולהשתוקק לפתיחת השערים האלה ואז כשבאו ימי רצון אלו מרגיש בהם הארה. וכפי מה ששוקד על הדלתות יום יום. כך זוכה לפתיחות הנפתחים בימים מיוחדים. כנ"ל: ספר שפת אמת פ' כי תבוא שנת תרס"א

בימי הסליחות שאומרים סליחות לפי שהם ימי סליחות וזה מתנה טובה שניתנו ימי הסליחות קודם ר"ה שיהיו מוטהרים בר"ה, ויוכלו א"ע לעזור ובפרט אותן שהמה ביד לבם שאין להם שום עצה להוציא א"ע ממה שהמה אסורים, וזה הוא שנאמר כי עמך הסליחה, למען תורא: ספר שיח שרפי קודש - אלול

ואמרו והשתחוית לפני ה' בזה העיר רוח חיים בטובה המופלאת בעדות המופלג אשר יזכו אליו הצדיקים, והוא שתתקרב נפש הצדיק לפני אור הנערב ותשתחוה לפניו באין מסך מבדיל אשרי נפש אדם שתגיע לגדר מופלג כזה, והוא אמרו והשתחוית לפני ה' אלקיך שם תכיר הנפש א-לקי', ואמר סמוך לזה ושמחת בכל הטוב על דרך אומרו (תהלים קמ"ה) טוב ה', ולהעריך על זה אמר בכל הטוב פירוש דבר הכולל כל הטוב ואין זה אלא הקדוש ברוך הוא שהוא מקור הטוב, אשר נתן לך פירוש כי דבר זה אין ערך אליו אלא מתנת חנם.

ואמר לך לשלול זולתו לא מלאך ולא שרף יזכה לזה, גם ירמוז במאמר בכל הטוב אל התורה כאומרים ז"ל (ברכות ה' א') ואין טוב אלא תורה, שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם: אור החיים הק'

ועמ"ש חז"ל בפ' הגדתי היום שאיני כפוי טובה דכ' ושמחת בכל הטוב כו' כי יש טוב הגנוז בכל דבר ובשמירת מצות התורה נתגלה זה הטוב. והרשעים במחשך מעשיהם כופין הקערה על פי' ונכסה הטוב כמ"ש וימנע מרשעים אורם. וז"ש הגדתי היום שהוא המשכה והתגלות הטוב וזה שאיני כפוי טובה. וז"ש היום הזה ה"א מצוך כו': ספר שפת אמת - פרשת כי תבוא שנת תרנ"ד

לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי (כו', ג'). פירש"י ולא שכחתי מלברך על הפרשת מעשרות. לכאורה תמוה מה זה התפארות שלא שכח לברך על המצוה. וי"ל דאין עיקר לקיים מצוה בשעה שיגיע לידו המצוה. רק העיקר להיות עומד ומצפה מתי יבא לידי מצוה ואקיימנה. וממילא

על התורה ועל העבודה

לעולם לא יסתלקו המוחין גדלות ולא יהיה עוד שינה ותרדמה [ע"י פע"ח ש' הפורים פ"ה]], משוש דור ודור [ישעיה שם] [ע"י בכוונת לדור ודור המליכו לא-ל] דור ודור לאה ורחל [שעה"כ דרושי ר"ה דרוש ו'], דכיון שיהיה מוחין גדלות ועל ידי המוחין באים התולדות כי קטן אינו מוליד [סנהדרין ס"ח ב'], הבן, על כן המוחין הם משוש דור ודור כנ"ל, והשם הטוב יכפר. ספר בני יששכר מאמרי חודש תמוז - אב מאמר ה - ז' נחמות נחמה ו' - הפטרת כי תבא

הרב הגאון ר' אלעזר מפאלטוסק ז"ל סיפר כי פעם אחת היה אצל הקדוש ר' ישראלטשע ריזשנער והרגיש בו הגאון כי קשה לו על גדול אחד וסיפר לו הגאון כי המגיד הקדוש ר"ב במעזריטש לסוף ימיו היה שוכב בהמטה והר"ר זושא היה שוכב על התנור ובאו סוחרים שסחרו בשוורים לווארשא להזכיר לפניו כי הדרך היה רחוק ומתו להם השוורים בדרך על כן באו להזכיר עצמם וצעק הר"ר מאחורי התנור בזה הלשון אוי מיר זענען פארזינדיגט, פעמים רבות והשיב הה"מ תשובה להסוחר וביך אותו לדרכו ואחר כך הלך להתנור ואמר להר"ר אני אקח ממך המדרגות לא לראות הכל: ספר שיח שרפי קודש - אחדות ואהבת ישראל

הה"ק הר"ב מפרשיסחא ראה פ"א כפרי אחד בונה בית ושני נסרים באליעס אינם יכולים להשוות יחד כי ה' באחד סענק ועמד וראה מה הכפרי יעשה וחצב נקב בהצד כדי שיכנסו הסענק בתוך הנקב ואמר להחסידיים ראו איך שיכולים לעשות שלום בין הצדדים לא שיכופו דוקא להשוות הסענק מהעקשן רק לכוף את השני שיכנסו בתוכו הסענק ועי"ז יתחזק יותר הבנין כמו כן האחדות יהי' יותר מקודם כי הכניע א"ע לפני השני: ספר שיח שרפי קודש - אחדות ואהבת ישראל

את ה' האמרת היום וגו' וה' האמירך וגו' (כ"ו, י"ז). פרש"י ז"ל האמרת והאמירך אין להם עד מוכיח במקרא וכו' ומצאתי להם עד והוא לשון תפארת כמו יתאמרו כל פועלי און עכ"ל. לכאורה רש"י ז"ל סותר א"ע דבתחלה אמר אין להם עד מוכיח במקרא ולבסוף אמר ומצאתי להם עד. וז"ל דרש"י ז"ל מרמז ברוח קדשו דהנה יש בני אדם דאינם נוהגים במילי דחסידותא ואומרים כי הם אינם מהחסידיים רק מקיימים מה שהוא ע"פ דין בשלחן ערוך ולא הדברים שהם לפני משורת הדין כמו למשל בשבת קודש אחר תפלת מנחה היראים יושבין בשלש סעודות ומזמרין שירות ותשבחות באגודה אחת. והם הולכים אז לטייל בחוצות עם נשותיהם ואומרים שהם מתנהגים ע"פ דין שאין חייב ע"פ ש"ע לזמר אז שירות ותשבחות וגם אין מבואר בש"ע שאסרו אז לטייל עם אשתו בחוצות ואדרבא זהו עונג שבת שלו. ואי אפשר להביא להם ראייה מן התורה שדרך הזה ומנהגם אסור עפ"י הדין. אמנם באמת נראה תכלית הדבר סוף מעשה במחשבה תחלה. כי ההולכים לטייל בחוצות מתחברים עם אנשים שאינם מהוגנים. כי מי אז מהמטיילים בחוצות עפ"י רוב אנשים שאינם מהיראים. ועבירה גוררת עבירה שהטיוול הזה סופו ותכליתו מביא עפ"י רוב לדברים לא טובים כידוע. אמנם היראים המזמרין אז שירות ותשבחות הוא השלחן אשר לפני ה' ונתרבה כבוד שמים והדר הוא לכל חסידיו. נמצא אף שאינו מבואר בתורה התנהגות משני כתות הנ"ל עכ"ז ניכר ומובן למי שרוצה לידע ולהבין כי דרך הכת המטיילים הנ"ל שלא לרצונו של הבוית"ש. והדרך מכת היראים הנ"ל הוא רצון וכבוד שמים ונחת רוח להבורא כל העולמים ית"ש. וזהו יש לרמז בדברי רש"י ז"ל את ה' האמרת והאמירך אין לה"ם עד מוכיח במקרא. רצ"ל לשני כתות הנ"ל אי אפשר להוכיח מן המקרא. היינו מן התורה אין להוכיח מי הוא את ה' האמרת והאמירך יותר מחבירו. ומצאתי להם עד והוא לשון תפארת. פירוש דיש ראייה דדרך היראים הוא תפארת לעושיהם וכבוד שמים נתרבה ונתפאר על ידם. כמו יתאמרו כל פועלי און. דאנו רואים דהדרך השני מהאנשים המטיילים בחוצות הוא לא טוב דנצמח מזה שהם כמו פועלי און. והש"ת ידריכנו בדרך האמת: דברי יחזקאל

טעם ותענוג גדול בעשיות המצות כדאיתא נהורא חוורא לא שריא אלא באתר דנהורא אוכמא שריא ברישא :

ולזה אמר. את החוקים ואת המשפטים. הוא ג"כ כך כי בתחילה את החוקים. חוק הוא בלי טעם רק גזירת המלך הוא על עבדיו. ואח"כ ואת המשפטים. משפט נקרא דבר שיש בו טעם :

ושמרת ועשית אותם. הוא ג"כ ע"ז הדרך. כי ושמרת הוא מל"ת ובל"ת אינו מרגיש שום טעם כיון שאינו עושה כלל רק שמקיים את המצוה שצוה לו הש"ת שלא לעשות העבירה. ועשית אותם. זהו מ"ע. ובמ"ע יכול להרגיש טעם ותענוג אלקי בעשותה. ואח"כ הוא אומר

את ה' האמרת היום. הוא ג"כ כך. להיות לך לאלקים כו'. היינו היראה. שתעשה המצוה מיראה שה' אלקיך צוך לעשות. ואחר כך אמר. וה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה. היינו עם חביב. חביב היא דבר שיש בו טעם. שמרגיש טעם ותענוג ועושה המצוה מאהבה: רבות עשית אתה ד' אלקי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו. בשם הצדיק הקדוש ר' שלמה קארלינער זצוק"ל. אימתי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו. כשאין ערוך אליך. ופירוש הרב אדומ"ר זצוק"ל ז"ע. ע"ד שאמר אביו ז"ל על פסוק. מרחוק ה' נראה לי. היינו כשאני מרחוק אז ה' נראה לי. וכשדומה לי שה' נראה לי. אז בוודאי אני מרחוק. ועד"ז פירש ג"כ כאן אימתי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו כשאין ערוך אליך והבן. עוד אמר רבות עשית. גדולות. הן בדברים גבוהים הן בדברים שפלים. אעפ"כ. נפלאותיך ומחשבותיך מסרת אלינו: ספר בית אהרן

א' ושמתוך לגאון עולם [ישעיה ס' ט"ו]. (עפ"י כתבי האריז"ל גאון נקראו המוחין [מאורי אור ערך גאון], וזהו ושמתוך לגאון עולם,

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - CHIZUK@CHIZUK.INFO
לקבל גיליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גיליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #945

לזכר עולם יהי' צדיק
הרה"ק ר' מרדכי דוב מהארניסטייפל ב"ר משולם זושא יצחק, עמק שאלה,
כ"ב אלול תרס"ג
הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק ב"ר פינחס, השרף, כ"ג אלול תקפ"ו
הרה"ק ר' ישראל מאיר הכהן מראזין ב"ר אריה לייב, החפץ חיים, משנ"ב ועוד,
כ"ד אלול תרצ"ג
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30 pm